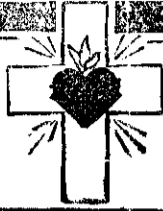

Duminica

Organ de propagandă religioasă și morală.
Organ informativ al AGRU-lui din Eparhia
Maramureșului

Biroul de distribuire: Librăria Asociațiunii
Sighet, Piața Untrei No. 25.

Prețul unui exemplar: 2 Lei.

Redactor responsabil: T. Berinde

Abonamentul pe un an: 100 Lei.

Scopul omului

Trebuie să servești lui Dumnezeu.

Ceace poruncește Dumnezeu trebuie să ascuți, — să te supui opreliștilor Lui; ceace descopere și învață trebuie să crezi, — ceace imayne prin religie trebuie să faci.

Cum să servești lui Dumnezeu? — Cu totul perfect și constant.

Mai întâi, trebuie să servim lui Dumnezeu cu totul. — „Se găsesc persoane, — zice sf. Francisc de Sales, — cari vreau să se dea lui Dumnezeu, dar vreau să rezerve și pe seama lumii câte ceva”. Eu vreau să mă dau lui Dumnezeu, zice un astfel de om, dar nu atât de absolut încât lumii să nu-i rămână nici o parte; eu mă voi mulțumi să dau lui Dumnezeu ceace se cuvine lui Dumnezeu și voi rezerva lumii partea ei, fără să fac ceva ce ar ofensa Majestatea divină, sau ar fi contra legilor Sale sfinte. Ce iluzii...! — Evanghelia ne spune lămurit: „Nimeni nu poate servi la doi domni, căci de-l va iubi pe unul, va urî pe celalalt!”

Adevăratul creștin, servește lui Dumnezeu în mod perfect. El servește în lucrurile mici, ca și în cele mari. Nu-i nici-o literă nici-un punct al Legii Divine, care să nu fie obiectul atențiunii sale respectuoase și observării sale religioase. El vrea ca toate să contribuie la gloria Stă-

pânului său. În loc de așipierde puterea vieții sale spirituale, el o culege cu hotărâre; el oferă lui Dumnezeu faptele sale obișnuite, suspinele sale, cele mai mici palpiteții ale inimii și Dumnezeu le primește pe toate, pentru că tot ceace conține iubirea Sa — zice un servitor pios — conține sămânța cerului.

Trebuie să servești lui Dumnezeu în mod constant. Pentru ce? — Pentru că puterea lui Dumnezeu e o putere veșnică și, prin urmare, nu există nici un moment în care să nu trebuiască să fim consacrați Lui. — Răul este acolo, că noi vrem să fim a lui Dumnezeu, însă totdeauna în viitor și nici odată în prezent. Noi vom vrea să fim a Lui, când nu vom avea ce să-l oferim decât o viață uzată, inutilă; vom vrea să fim ai lui Dumnezeu după ce am dat pasiunilor toate ocaziile și toate mijloacele de a fi satisfăcute, — vom vrea să fim a lui Dumnezeu, când ne va plăcea nouă și au când îi va plăcea Lui.

— Doar, asta'nseamnă a cinsti pe Dumnezeu?

— Deloc! Asta'nseamnă a bațjocuri pe Dumnezeu!

* * *

Frate creștine,

A cunoaște, a iubi și a servi lui Dumnezeu, — deci a câștiga cerul, — ia-

tă scopul nostru ultim! A lucra câțiva ani, — a suferi, — poate, a plânge și apoi a străbate mormântul, pentru a se bucura de posedarea lui Dumnezeu în vecii vecilor, iată ținta noastră! Ieșiți din Dumnezeu, — ca din principiul nostru, — noi mergem la Dumnezeu, — cași la scopul nostru; noi mergem la Dumnezeu precum fluvii curge spre ocean și dacă mormântul ne închide trupul, nu ne poate închide și reține sufletul.

Am călătorit cu toții cu trenul; am intrat într'un tunel, — era noapte. Dar îndată s'a arătat lumina. Aceasta este icoana schimbării pe care moartea o face cu noi, oamenii. Mormântul este ca și tunelul, — treci prin el și dincolo regăsești lumina veșnică, — viața — ba încă o viață mult mai fericită și mult

mai durabilă decât cea de aici.

În secolul XIV a murit într'o chilie a mănăstirii Carmelului, o prințesă, care schimbase mantaua princiară cu rassa monahală a călugăriei. Ultimul sfat pe care fericita Francisca de Amboise, — ducesa de Bretagne — îl da novitelor cari o înconjurau era acesta: „Fiți suflete credincioase lui Dumnezeu.” Mi-se pare că aceste cuvinte resumă foarte bine, dorințele creștinului de azi. Da, să fim suflete credincioase lui Dumnezeu! — Ieșiți din Dumnezeu, noi ne reîntoarcem la El, — deacea, nimic nu trebuie cruțat, când e vorba de a-l împlini voința și de a-l propovădui mărirea Lui.

Serviți Domnului, tot pământul!

(După J. Millot)

PETRU BOLOGA

Vorbirea de deschidere la Congresul Agrului Diecezan la Copalnic-Mănăștiur 19-20 Iulie 1939

Excelență, Înalt Prea Sfințit Părinte,
Onorat Congres, Domnule Prefect, Iubiți Agraști,

„Video meliora proboque, detiora sequor” adică: văd cele mai bune și le aprob și totuși imitez cele ordinare! Zicea un filosof păgân, cu veacuri înainte de răscumpărarea omenirii, și eu vă întreb, că oare pentru ce suntem noi la fel, cu acest păgân? Doară noi ne ținem cu atât de mult mai învățați, mai culți, mai disciplinați, decât cum erau strămoșii noștri, romanii cei păgâni? Ori doară că noi suntem, dintre cei: — „neo păgâni”?

Cred că răspunsul îl putem da cu toții dintrodă și anume astfel: de și noi ne mândrim cu

aceea că suntem creștini, însă așa se pare, ca și când împreună cu descendența, am fi preloat și toate slăbiciunile păgânești ale strămoșilor, că deși botezați, nu am desbrăcat încă nici până în ziua de azi, pe „omul cel vechiu” cu faptele lui și precum nu ascultau nici strămoșii noștri cu toții, la fel și dintre noi, mulți nu ascultă de porunca dată în formă de sfat, de sf. Apostol Pavel, care ne îndeamnă deja de 20 de veacuri, scriind: „să vă îmbrăcați în omul cel nou, carele se înnoiește spre cunoștință, după chipul celui, ce l'a făcut pe el,

unde nu este păgân, nici Jidov, tăiere împrejur și netăiere împrejur, străin. Schit — (socotiți în acele vremi, ca poporul cel mai sălbatec), — rob, slobod, ci Hristos e totul, întru toate". (Col. 3,9—11).

Sfânta Taină a Botezului, este aceasta îmbrăcare în Hristos, cum și cântăm la sărbătorile împărătești: „Câți în Hristos v'afi botezat, în Hristos v'afi și îmbrăcat" conform epistolei sf. Ap. Pavel, scrisă către Galateni: „Căci toți fiii lui Dumnezeu sunteți, prin credință, întru Hristos Isus, pentru că, ori câți, în Hristos v'afi botezat, în Hristos v'afi și îmbrăcat. (Gal. 3,25—26).

Îmbrăcarea aceasta realminte să înfăptuește în sufletul omului, prin harul sfințitor, primit prin botez, care se pierde prin păcat, deci în tot cazul trebuie ca acestei renașteri sufletesti, să corespundă și viața, adică și faptele noastre. Intocmai cum ne îndrumă același sf. Apostol, când spune: „Îmbrăcați-vă dar, ca aleșii lui Dumnezeu, — cei sfinți și iubiți, întru milostivirea îndurărilor, în bunătate, întru smerenie, întru blândețe, întru îndelungă răbdare. Iară peste toate acestea, dragoste să aveți, care este legătura săvârșirii". (Col. 3,12—14).

Iată răspunsul la întrebarea, pentru ce imităm noi toate faptele obscure ale veacului de azi, de și văzând și știind cele mai bune, nu ne conformăm prescrierilor, ci poate că numai în adâncul sufletului nostru, — în conștiință, aprobăm acele, însă, fiind că suntem fricoși și ne temem mai tare de gura lumii, decât de sancțiunile prevăzute în legile dumnezeiești, nu le urmăm. Adecă, încă nici azi, nu am desbrăcat pe omul cel vechiu, și imităm pe alții,

Este o specie de viețuitoare, cu caracteristicul special, anume, de a imita toate, care, dacă nu are înaintea ochilor, decât numai o oglindă, imitează chiar și pe sine însuși, în fața oglinzii. Câți nu mai sunt oare, carii fac la fel și între oameni, făcuți pe chipul și asemănarea lui Dumnezeu; poate, chiar ca din acest motiv, a fi venit și Darwin la ideea nostimă: că dela acest specimen, își ar avea și omul obârșia.

Noi însă știm, că Dumnezeu ne-a creat pe chipul și asemănarea Lui, știm că noi special suntem descendență romană, iar nu, al unor animale, originare din pădurile Africii. Știm toate acestea din tradiție, din istoria, din învățătura sfintei noastre Biserici catolice, moștenită la fel, cu sângele de roman.

Și noi totuși imităm cele ordinare! Le imităm și încă cu ce convingere! Cu ce elan! Cu ce

perseverență! Noi ne aruncăm orbis în vârtejul cu zgomot infernal, al vieții sociale de azi, unde se zugrumă glasul conștiinței.

Noi credem ori și cui, fără să știm că cine e și de unde vine. Credem ori și ce, fără de a ne interesa de cele comunicate și că acele care ni-le comunică, oare dela cine a primit mandatul ca să ne învețe și că oare ce scop are cu sfaturile și îndemnurile, ce ni le dă?

Noi acceptăm ori ce părere sucită, cetim tot ce ni se prezintă, fără de nici un scrupul, fără de nici o grijă, ba chiar mulți cetesc chiar și sfânta scriptură și totuși cu ea în mână călătoresc spre iad! Pentru simplul și poate unicul motiv, pentru că și alții fac la fel și alții cred la fel, uitându-se în oglindă, sunt încântați de fața lor proprie, de știința lor proprie, de știința lor specială, de care mai superioară nici că mai poate exista, — cum cugetă ei, — în plus, încă și de faptele lor obscure!

Sfânta Maica noastră Biserica, în frunte cu Papa dela Roma, cu 72 de cardinali, cu Mitropolitul cu Episcopii și preoții ne învață, ne chiamă chiar sub pedeapsă de moarte sufletească, în toate Duminecile și Sărbătorile la ascultarea sfintei Liturghii, ba, ne îndeamnă să facem aceasta cât se poate și în toate zilele, unde din grația drept urmașilor Sf. Petru și în baza dreptului ce au primit prin acesta, însuși dela Isus Hristos, conform ritului nostru orientostrămoșesc, putem câștiga haruri inelșugate și învățături de ajuns, nu numai pentru o viață fericită vremelnică dară pentru o viață fericită în vecii vecilor, — în limba noastră proprie, la fel adusă cu noi din Roma.

Nici la o fericită viață vremelnică barem, cu atât mai puțin, la o viață veșnic fericită nu putem ajunge altcum, decât numai dacă ascultăm și ne ținem de porunca sfintei noastre biserici, unită cu Roma.

Și oare aceasta biserică ne învață lucruri, ori că are principii și dogme, mai de necrezut, mai cu greu de ținut, ca și altele? Pe cari ii imităm cu atâta promptitudine. Iar sfârșitul? Cu sfânta scriptură în mână, vom ajunge în iad!

Am fi uitat oare, îndemnul sf. Ap. Petru, scrisă preoților și credincioșilor: „Dumnezeu trufașilor le stă împotriva, iar celor smeriți le dă dar. Drept aceea smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca el să vă înalțe în vremea cercetării, toată grija voastră aruncând spre Dinsul, căci acela îngrijește de noi. Fiți trezi, privigheați, pentru că potrivnicul vostru, diavolul,

umblă ca un leu, râcnind, pe cine să înghiță. Stați împotriva, tari în credință, știind că aceleași patimi îndură frații voștri din lume. Iară Dumnezeu a dat darul, carele ne-a chemat spre mărirea sa cea veșnică, prin Hristos Isus, pe voi însuși vă va face desăvârșiți, ne va da putere, ne va întări ne va întemeia și ne va pune temelie sănătoasă fericirii noastre. Aceasta fericire este aceea pace, care ne o dă Isus și care nu ne poate da lumea, nici a o lua!

Increzători în urma promisiunilor făcute însuși de Mântuitorul și Răscumpărătorul nostru; în baza învățăturilor sfintei noastre Biserici, unită cu Roma, în urma chemării locuitorilor, pe scaunul sfântului Petru, șezătorilor, în special în urma îndemnurilor făcute în curând decedatului Papa Piu al XI-lea și al aceleiași chemări, repetată de actualul Părinte, Papa Piu al XII-lea, noi special Agriștii, împreună lucrători nevrednici, în via Domnului, — cu ierarhia bisericească, suntem datorii nu numai a omori mădularile noastre de pe pământ, necurăția, pofta cea rea și lăcomia, care este slujirea idolilor și pentru cari vine mânia lui Dumnezeu

peste fii neascultării, — dacă ca trăind o viață *spirituală*, să dăm astfel exemplul catolicului activ deci adevărat, că numai dacă cu toții vom fi astfel, numai atunci va stăpâni pacea lui Dumnezeu în inimile noastre și a tuturor, la care pace suntem chemați, într'un trup, cu toată lumea catolică, ca astfel să fim mulțumitori, cuvântul lui Dumnezeu să locuiască întru noi în destul, nu numai pe buzele noastre, dar și în faptele noastre, întru toată înțelepciunea învățându-ne și înțeleptându-ne pe noi înșine.

Iar, pentru ca să ținem sfat, cum am putea ajunge la aceasta fericire și a îndemna și pe frații noștri la râvna acestei fericiri, care este culmea și unica posibilă fericire, în aceasta vale a plângerilor, — fericirea vieții sufletesti, — ne-am adunat azi, la a 8 a Adunare Generală a Agrului nostru Eparhial, la Copalnic—Mănăstir, dându-seamă de cele săvârșite în anul trecut, iar privind viitorul ca să cerem îndemnul și binecuvântarea Inalt Prea Sfinției Voștre, asupra lucrărilor noastre azi și în toate zilele.

Intru Multi Ani, Dispunătorule Sfinte!

Moțiune

votată de congresul Agrului eparhiei Maramureșului în 20 Iulie

Asociația Generală a Românilor Uniți din Eparhia Maramureșului.

1. Exprimăm odată mai mult, sentimentele de neclintită alipire față de Biserica întemeiată de Domnul pe stânca Romei eterne, încunjurând cu fiască iubire și supunere pe noul ei cap văzut, Preafericitul Părinte Pius al XII-lea, preamărind și ajutând, după puteri acțiunea lui continuă și stăruitoare pentru pacificarea popoarelor greu învrăjbite. Afirmăm, apoi, repetat hotărârea neclintită și unanimă a tuturor membrilor săi, de aici dela granița vestică a țării, de a nu precupeți nici o jertfă pentru binele și prosperarea României întregită între hotarele ei firești, făcând zid nebiruit în jurul gloriei Tron al Majestății Sale Regele Carol II, intruchipatorul firesc al tuturor aspirațiilor și nădejzile Neamului.

2. Asigură întreg Corul Episcopesc al Provinciei noastre bisericești de Alba-Iulia și Făgăraș de devotamentul său ne-

zdruncinat și manifestă sentimentele sale de fiască alipire față de Excelența Sa Preasfințitul Episcop Alexandru, părintele și îndrumătorul respectat și iubit al Eparhiei noastre a Maramureșului.

3. Îndeamnă călduros toate organizațiile Agrului eparhial să-și continue activitatea binefăcătoare cu sporită însuflețire, știind că aduc astfel o reală contribuție la consolidarea sufletescă a neamului. Deosebit insistă ca ele să lucreze pretutindeni mână în mână cu orice alte organizații religioase, în special cu Reuniunile mariane și să dea tot sprijinul lor pentru întărirea și răspândirea tipăriturilor noastre de orice fel.

4. În conștiința rolului imens al bisericii române unite a Blajului pentru realizarea visului național de veacuri și având convingerea nestrămutată că acest rol se va cere, ca mâine, pus din nou integral la contribuție pentru atingerea nouilor izbândiri, către cari mergem pe drumuri bine croite, Agrul-

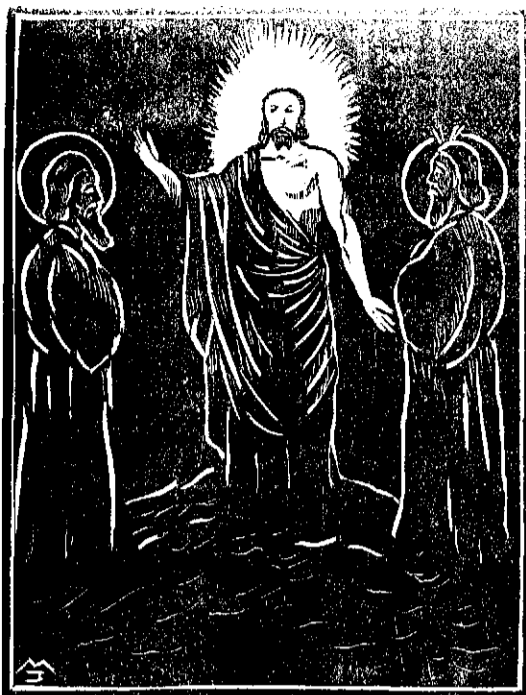
eparhial cere Inaltului Guvern următoarele:

a) Să facă a se respecta integral litera și mai ales spiritul prevederii constituționale, care statuiază rolul de cult național al bisericii române unite întru toate pe același plan cu al bisericii române ortodoxe, a cărei calitate de „dominantă” — răzîmînd exclusiv pe numărul mai mare pe țară al credincioșilor ei — nu-i asigură nici un drept, ori privilegiu, care nu ar compete și bisericii române unite.

b) Să caute a asigura bisericii române unite, în mod instituțional, condiții de viață întru toate egale cu cele ale bisericii române ortodoxe, dovedind că înțelege să-i garanteze astfel și sub raport național, deplina paritate și protecțiunea cea deopotrivă. Deosebit să se manifeste aceasta acolo unde — cum e cazul și în această Eparhie — credincioșii bisericii noastre se află în număr absolut dominant și unde orice subcategorisire supărătoare a ei redundă în detrimentul vădit al prețurii ce se impune, mai ales aici la graniță, etnicului românesc.

c) Să interzică formal și pe întregă linia tuturor instanțelor, reprezentând autoritatea oficială, să susțină și favorizeze — mai ales în părțile unde biserica noastră este în masă compactă și unde desbinarea confesională a satelor românești echivalează, în adevăr, cu o crimă națională — cultul ortodox în detrimentul bisericii române unite și să sancționeze cu asprime orice abuzuri vădite de putere. Aceasta pentru a nu ajunge, bunăoară, la aprobări de noi parohii ortodoxe în sate ca Drăgușeni, Livada, Micula și altele, toate din acest județ Satu-Mare, cu populație ortodoxă aproape inexistentă, refuzându-se aceeași aprobare bisericii noastre, deși aceasta reușise să apropie acolo de ea sute de suflete minoritare și are pretutindeni un număr înzecit, dacă nu însușit de credincioși. Și mai ales pentru a nu se putea continua cazuri deosebit de grave, ca cel — ajuns și în publicitate — dela aceeași Micula, unde față de vre-o 800 credincioși ai noștri abia dacă există 10 de lege ortodoxă și cărora li-s'a aprobat totuși de

IMPREUNA CU BISERICA

Și după șase zile luă Isus pe Petru și pe Iacob și pe Ioan fratele lui și îi sui într'un munte înalt deosebi. Și și-a schimbat fața înaintea lor și a strălucit

fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina. Și iată li-s'au arătat Moise și Ilie și grăiau cu dînsul. Și răs-punzând Petru a zis lui Isus:

„Doamne, bine ne este a fi aici. De vrei, să facem trei colibi, una ție și una lui Moise și una lui Ilie”. Și încă vorbind el, iată nor luminos i-a umbrît și iată glas din nor zicînd: „Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit: pe acesta să-l ascultați”. Și auzind ucenicii, au căzut cu fața la pămînt și s'au spăimîntat foarte. Și apropiindu-se Isus, s'a atîns de ei și le-a zis: „Sculați-vă și nu vă temeți”. Și ridicându-și ochii, pe nimeni n'au mai văzut, fără numai pe Isus singur.

Și pogorîndu-se ei din munte, le-a poruncit Isus, zicînd: „Nimănui să nu spuneți vederea aceasta, pînă când Fiul omului se va scula din morți”.

(Mat. 17,1—9).

Căsătorie creștină

În curînd vom avea un nou Cod Civil. Anteproiectul e gata.

Imprejurarea aceasta ne obligă să stăruim din nou asupra unei probleme pe care o socotim de importanță hotărîtoare pentru viitorul neamului nostru.

E vorba de problema căsătoriei. Se știe că ea e temelul familiei; iar familia e celula organismului social. Este, prin urmare, de capitală însemnătate ca, în organizarea comunității, să se creeze climatul prielnic unei dezvoltări sănătoase, viguroase, a acestei instituțiuni de temelie. Iar acest lucru nu se poate imagina decât într'un chip: respectînd cu sfințenie caracterul firesc și proprietățile esențiale ale căsătoriei, așa cum

curînd, cu totul gratuit, o avere a statului, pentru care ai noștri oferiseră, cu mult înainte, avînd chiar recomandarea On. prefec-turi județene, suma frumoasă de un sfert milion Lei.

d) Să impună această deopotrivă protecțiune și înlăturarea oricărei umiliri a bisericii noastre, mai ales sub raportul sărbătorilor naționale, al căror statut s'a ameliorat, ce-i drept, simțitor

sunt ele înscrise în însăși natura omenească și cum s'nt poruncite în legile divine. Profanarea acestui sanctuar, smulgerea lui de sub ocrotirea altarului spre a-l transforma într'o simplă formalitate de stare civilă este o adevărată crimă națională. Precum tot crimă națională este și puțința divorțurilor cărora legea civilă, — secundată, durere, și de o prea mare îngăduință a bisericii ortodoxe — îi deschide larg toate porțile, distrugînd trăinicia, statornicia și rodnicia căminului familiar.

Noua Constituție a țării a înțeles imensul pericol pe care îl reprezintă degradarea și distrămarea la care a fost supusă căsătoria. A înțeles și a poruncit deci ca ea să fie și religi-

în timpul din urmă, dar este încă totuși departe de ceea ce se cuvine pe sfînta dreptate bisericii române unite a Blajului care s'a invrednicit să aibă „Cîmpul Libertății” dela 48 sub chiar zidurile catedralei sale mitropolitane.

5. Roagă Comitetul central să-și însușească punctele de mai sus, integrîndu-le în programul general de realizare în timpul apropiat

osă, să se celebreze și la biserică. Păcat că e fixat aci doar un principiu general, o directivă a cărei valoare dapinde de felul cum se va traduce în legi. Și chiar ca principiu, este timid și echivoc. Fiindcă menține nu numai obligativitatea ci și prioritatea căsătoriei civile.

Oricum, principiul e înscris în Constituție. De altă parte, conducerea afirmă cu toate prilejurile voința hotărâtă de a reda țării toată înfățișare și structura ei firească, de țară, creștină. — Stăm acum în fața unui prilej, poate unic, de a trece la fapte. Noul cod civil poate pune de perfect acord rînduelile civile privitoare la căsătorie cu dispozițiunile legilor firii și a celor bisericesti. Să dispară actualul regim dublu, care desbracă familia de aureola ei religioasă. Căsătoria să aibă un singur regim: acela pe care de 2000 de ani îl păstrează cu sfințenie Biserica Domnului I Pe acesta să-l accepte Statul în întregime și fără rezerve. În chipul acesta, și numai în chipul acesta, va da țării adevărata familie creștină, suprema garanție a unui viitor mare.

Are în fața sa Statul nostru pildele altor țări. Are, între altele, exemplul Italiei. Se va bucura țara întregă dacă viitorul nostru cod civil va da căsătoriei regimul pe care-l are în Italia!

Din „Unirea”

Telegrame și adrese

Congresului eparhial, ținut de Sf. Ilie la Copalnic Mănăștiur, despre care s'a scris în numărul nostru trecut, Preasf. Valeriu al Orăzii i-a adresat, telegrafic, următoarele :

„Implorăm binecuvântarea Domnului peste lucrările congresului, care să aducă roduri îmbelșugate. Episcop Valeriu Traian.

Preasf. Ioan al Lugojului a trimis următoarea adresă președ. Agrului :

Cu multă plăcere am luat act de invitarea Asociațiunii Generale a Românilor Uniți din Eparhia Maramureșului la congresul anual care se va ține în zilele de 19—20 Iulie a. c. în comuna Copalnic—Mănăștiur.

Cu părere de rău vă avizez, că nu putem lua parte la acest congres, fiind angajat de altă parte.

Implorăm harul lui Dumnezeu, asupra lucrărilor congresului, care în acele părți primejdite ale bisericii noastre, are o menire atât de însemnată pentru promovarea spiritului religios în Sănul credincioșilor noștri.

† Ioan

Episcopul Lugojului

Din congres s'au trimis două telegrame. Una Sfântului Părinte, pe calea Nunțiatului din București, alia Majestății Sale Regelui nostru. Textual, cele două telegrame sună așa :

Excelsei Nunțiatului Apostolice

București

Congresul General al Agrului Eparhiei Maramureșului, întrunit azi la Copalnic—Mănăștiur roagă pe Exc. Voastră să talmăcească Preafericitului Părinte alipirea neștrămutată și iubirea fiască a miilor de participanți cari, rugându-se pentru pacea lumii, cerșesc în genunchi Binecuvântarea apostolică. Episcopul Rusu, Președinte Florent Mihalyi.

Majestății Sale Regelui Carol II
București

Asociația Generală a Românilor Uniți din Eparhia Maramureșului, întrunită azi în Congres la Copalnic—Mănăștiur e fericită a putea spori bucuria de praznic prin omagiile ce vine să aștearnă la treptele Tronului, asigurând pe Majestatea Voastră de devotamentul său neclintit gata oricând pentru orice jertfe spre binele țării și neamului.

Episcop, Președinte,
RUSU, FLORENT MIHALYI

La școala Mariei

În Nazaret când ți-se aduse
Vestea Preasfintei Întrupări
Prin adâncă Ta credință
Primitu-ai fără scrutări.

Noi ne'ndoim de orice faimă
Mereu voim a cerceta.
O, Tu a virtuților Doamnă
Învățane credința Ta !

De frig și foame tremurândă
I-L adorai la Viflaim
Învățane o Mamă blândă
Asemeni și noi să L iubim !

Iar când frântă de durere
Priveai a morții Lui fiori
Speranța'n sfânta Sa' Inviere
Nu Te-a lăsat Maică să mori.

Ci ai stat stâncă neclintită
Primind Testamentul Sfânt
Să ne fii Maică iubită
Speranța noastră pe pământ.

E. S. O.

COMUNICAT

relativ la amânările
de studii

1. Tinerii contingentul 1940 (născuți în anul 1918) care au obținut însumare cu termen redus și doresc a fi amânați de serviciu militar pe anul 1939—1940 pentru continuarea studiilor în țară sau străinătate, vor depune sau trimite (prin scrisoare recomandată) la Cercul de Recrutare respectiv, până la data de 15 August 1939, o cerere timbrată care să cuprindă următoarele date :

1. Data și locul nașterii — contingentul — Cercul de Recrutare — școala pentru care este înscris — Nr. recipisei de plata taxei militare pe anul 1939—1940.
2. Odată cu cererea de amânare de studii, vor depune recipisa de plata taxei militare pe anul 1939—40 care se face anticipat.
3. Tinerii care nu depun această cerere, pierd dreptul la amânare de studii și vor fi încorporați la 1 Noembrie 1939.

II.

1. Tinerii contingentului 1939 și mai vechi, însumați cu termen redus, care au solicitat la 15 VIII 1938 amânarea de studii pe anul 1938—1939, vor trebui să depună

(prin scrisoare recomandată) la Cercurile de Recrutare respective, până la 31 Iulie 1939 următoarele acte :

a) un certificat unic de înscriere, frecvență și activitate școlară pe anul 1939—1939.

b) Declarațiile Md. A. și B. și recipisa de plata taxei militare pe anul 1938—1939.

c) în privința taxei militare pe anul 1938—1939, se prevăd următoarele :

Ministerul de Finanțe, cu ordinul circular Nr. 135761 din 28 VI 1939 către Administrațiile Financiare a făcut cunoscut că tinerii care prezintă o dovadă eliberată de Cercul de Recrutare respectiv că sunt amânați pentru studii pe la 1 XI 1938—1 XI 1939, vor plăti :

a) taxa militară veche pe timpul dela 1 XI 1938—1 XI 1939 (adică din taxa cuvenită numai după vechea lege).

b) taxa militară după noua lege pe timpul dela 1 IV 1939-31 X 1939 astfel : din taxa fixată adică : 400 lei și din suprataxa cuvenită anual adică : 100—1000 lei.

2. În cazul când acești tineri doresc a fi amânați și în continuare, vor depune la Cercurile de Recrutare respective și cererea

de amânare de studii pe anul 1939—1940 până la data de 15 August 1939.

Pentru complectarea acestei cereri tinerii vor depune la Cercul de Recrutare respectiv recipisa de plata taxei militare pe anul 1939—40 anticipat.

Termenul pentru depunerea acestei recipise este între 15 VIII 1939—1 XI 1939.

3. Cei care nu îndeplinesc formalitățile arătate mai sus, vor pierde dreptul la amânarea pentru viitor și vor fi încorporați la 1 XI 1939.

4. Cererile de amânare de studii și actele anexe vor trebui depuse sau trimise la Cercul de Recrutare respective cerând să li se elibereze numărul de înregistrare sau vor păstra recipisa dela postă în cazul când actele au fost trimise recomandat.

5. Tinerii contingentul 1940 care au făcut cerere de amânare de studii pe anul 1939—1940 precum și tinerii din ctg. 1939 și mai vechi care au obținut aprobarea amânării de studii pe anul 1938—1939 și au făcut cerere de amânare de studii pe anul 1939—1940, vor solicita la Cercul de Recrutare respectiv să li se elibereze certificatul de studii pe anul 1939—1940 conform art. 15 din L.R.L. și Ord. circular al M. A. Naț. Nr. 7986 din 15 V 1939 și 8671 din 30 V 1939.

p. Șeful Bir. I. Recrut. Org.
Indescifrabil

Pentru mai binele satului

Păr. Liviu Costea, preotul nostru din Boziaș, e dintre preoții aceia cari ostenesc din rășputeri să-și vadă satul pe care-l păstoresc tot mai înaintat sub toateraporturile. Mână în mână cu autoritățile civile lucrează acum să-i devină Boziașul sat-model ceea ce ajutorul lui Dumnezeu, va și fi într'un răstimp de prevăzut. În acest scop păr. Costea a aranjat Dumineca trecută, la Bazna o izbutită serată, la care a conferențiat păr. Dumitru Neda dela Blaj, iar clericul Aug. Cosma a cântat cântece populare acompaniat la pian. Publicul aflător la băi a luat parte în număr foarte frumos, așa că și venitele au fost respectabile.

Din „Unirea“